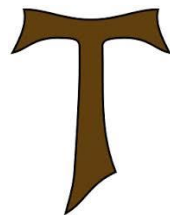

BUTLLETÍ DE L'ORDE FRANCISCÀ SECULAR DE CATALUNYA

Any 27

gener 2022

núm. 251

Web: ofscat.jimdo.com - ofscatalunya@outlook.es

Web: Orden Franciscana Secular de España

SANTA ÀNGELA DE FOLIGNO

Mística

de la

Passió

de

Crist

4 Gener

DÉU EM VA DONAR GERMANS

“És la responsabilitat de tot el poble criar un nen”, diu una dita nigeriana. Els humans són éssers essencialment socials. Així doncs, és absurd concebre o parlar de l’home o la dona només com a individu. Per això, l’egoisme no pot fer un individu mai feliç. L’home o la dona perd el sentit sense l’altre, l’entorn i el seu context.

Als evangelis, veiem que Jesús sempre va predicar o va fer els miracles per a un grup de persones. Sempre va escollir els pobles on ell volia anar. Els seus miracles tenien com a propòsit que els pobles creguessin en el regne de Déu. Fins i tot quan va guarir els individus, el seu objectiu era la conversió comuna. A més, l’Església és una comunitat de creients.

Tot i que la conversió de sant Francesc va començar a nivell personal, tenia com a destinació la comunitat dels Franciscans. Sant Francesc no va tenir mai la idea de fundar una comunitat. Només volia relacionar-se amb Jesús i entregar-se a Ell. Primer, va esdevenir un penitent, i després un ermità. Va renovar l’església caiguda de sant Damià amb les pròpies mans. No va demanar a ningú que l’ajudés o el seguís.

Tanmateix, la gent va acudir a ell. Volien participar de la seva santedat. Amb les seves pròpies paraules, *“El Senyor em va donar germans”*. Així doncs, la santedat de sant Francesc tenia com a objectiu final la comunitat dels frares menors. Però llavors, va venir una altra pregunta: Què havia de fer amb els nous seguidors? Quina regla els havia de donar?

Sant Francesc diu: *“Ningú no em va mostrar què havia de fer, sinó que l’Altíssim mateix em va revelar que havia de viure segons la forma del sant evangeli”*. La vocació franciscana és una vocació singular i única. És abraçar la pobresa de Jesús tal com està explicada als evangelis. Els evangelis són la nostra regla de vida.

La comunitat no és sempre un lloc fàcil de viure. La convivència porta dificultats. Tanmateix, la comunitat també és una font de santedat. Quan participem en la vida de l’evangeli com una fraternitat, ens santifica no només personalment, sinó també els uns als altres.

Potser alguns entre nosaltres tenen més habilitats que altres. Aquest privilegi també comporta la responsabilitat d’ajudar els nostres germans i germanes. Hem de facilitar-nos mútuament viure la nostra única vocació franciscana. Viure l’evangeli és impossible sense fraternitats.

Donem gràcies a Déu per les fraternitats en les que estem cridats a viure la nostra vocació franciscana. Les fraternitats poden tenir els seus problemes, però al mateix temps també són una font d’alegria i santedat. Durant aquest any nou, ajudem-nos els uns als altres a ser més humans i més bons franciscans.

Feliç any nou!

Fra Arum Renald, ofmcap.

TEMPS DE NADAL, TEMPS D'AMOR

Per Nadal celebrem l'aniversari de Jesús, l'aniversari de la vinguda de la humanitat de Déu al mon.

Jesús, Déu i home ve a la terra per ensenyar-nos el camí que porta cap a Ell, per mostrar-se, tot mostrant-se tal com és: Amor.

La humanitat de Déu neix quan neix com a home, ésser físic i espiritual, però al ser Déu, la seva divinitat també és part del seu Ens o Ésser.

Després de viure uns 30 anys, primer com a infant, després com a adolescent, més tard com a jove i fins arribar a l'edat adulta, que és quan es manifesta com a Fill de Déu, i és llavors que ens fa de guia, tot explicant-nos com i cap on nosaltres ens hem de comportar a la vida.

També ens fa de Metge, de metge de cos i d'ànima, curant-nos de les nostres malalties físiques i espirituals. Ens fa de Mestre quan ens explica les coses com són i com s'han de fer. A més, i sobretot, ens fa de Pare quan ens alligona i ens adverteix dels perills que ens envolten quan ignorem l'amor ... I no oblidem que també, en el darrer moment de la seva vida terrena, quan està clavat a la Creu, ens fa de Germà gran, quan ens confia, quan ens dona la seva Mare.

Si Jesucrist només hagués mort i no hagués ressuscitat, no hauria servit per a res el seu sacrifici. Però, Jesús, Amor, va donar la seva vida per amor i va ressuscitar. Tant l'amor com l'Amor no moren mai, sinó que, d'alguna manera, sempre són al costat dels estimats. Els fills de Déu que l'estimem des del més profund dels nostres cors, i Déu Amor s'entrega per amor als qui l'estimen i el reben als seus cors en la Sagrada Eucaristia.

Jesús mateix ens ho va dir: "... em quedaré amb vosaltres fins a la fi dels temps ...".

No tinguem por i estiguem ben contents; aquesta Criatura divina que neix a Betlem per Nadal, creixerà i morirà per nosaltres, per al nostre alliberament, però ressuscitarà i viurà eternament.

Si seguim el camí de Jesús, tampoc morirem per sempre, i, si volem, podem gaudir de la seva companyia anant, tan sovint com puguem, a combregar en els banquets eucarístics.

Molt bon anyl a tothom !!!

Balbina Birba, ofs

ESTAMOS EN SÍNODO

El Papa Francisco ha convocado a todo el Pueblo de Dios –la Iglesia- a un SÍNODO, cuyo tema central es la Sinodalidad o “caminar juntos”. La intención del Papa es que la Iglesia entera participe en la búsqueda de métodos para que todos los bautizados caminen juntos en comunión y fraternidad. Y el Papa quiere que el Sínodo no se reduzca a la Asamblea de Obispos, sino que sea un camino de dos años (2021-2023), que involucre a todo bautizado. Sería el encuentro de todos los cristianos para hablar de cómo podemos “caminar juntos” todos y mejor y tomar decisiones para la vida y misión de la Iglesia.

Este todo y todos nos incluye. **Estamos en Sínodo.**

El camino sinodal a recorrer ha de realizarse con estas tres actitudes: **escuchar** a todos, **dialogar** en grupos y **discernir** lo que el Espíritu Santo quiere decir a la Iglesia de hoy y del futuro.

El Sínodo se desarrollará en tres fases:

Una primera fase, que es la que nos compete, *es la diocesana*. Los grupos parroquiales o eclesiales se reúnen para dar sus aportaciones a la diócesis sobre el “caminar juntos”. Esta fase va desde el 17 de octubre de 2021 hasta el mes de abril del 2022.

La segunda fase es la continental, en la que las Diócesis aportan sus conclusiones a las Conferencias Episcopales. Y éstas, reunidas en Asambleas continentales, envían sus contribuciones a la Secretaría General de Roma, que redactará el nuevo *Instrumentum laboris*. Esta fase va desde septiembre de 2022 hasta marzo del 2023.

La tercera fase es la de la iglesia universal con la celebración de la Asamblea General Ordinaria del Sínodo de los Obispos en Roma desde octubre del 2023.

El título del Sínodo es: **POR UNA IGLESIA SINODAL: Comunión, Participación y Misión.**

En la convocatoria del Sínodo, el Papa invitó a toda la Iglesia a cuestionarnos sobre el “caminar juntos” que es lo que mejor expresa la naturaleza de la Iglesia y es lo que se espera de la Iglesia del tercer milenio.

En la vida interna de la Iglesia, “caminar juntos” es el estilo peculiar de vida que abarca todos los ámbitos de la vida cristiana: la Eucaristía, la Palabra de Dios, la Fraternidad, la Pertenencia, la Misión etc.

En la vida de relación con el mundo, “caminar juntos” es dialogar con: otras religiones, las personas ajenas a la fe, los grupos políticos, culturales, económicos, laborales...

Todo esto, ¿de qué manera nos interpela a nosotros?

Doblemente:

- Como miembros de la Iglesia particular, participando en una comunidad eclesial local que vive y trabaja el Sínodo
- Como miembros de una Fraternidad carismática (OFS), que tanto puede ofrecer a la Iglesia.

En las Iglesias locales se forman grupos de reflexión que aportan sus opiniones y acuerdos a las respectivas diócesis. Somos miembros de ellas y por tanto llamados a participar.

Y como fraternidad franciscana podemos aportar nuestra reflexión comunitaria con nuestra visión específica desde el prisma franciscano. La vida y la misión de la Iglesia depende mucho de este Sínodo. Y el fruto del Sínodo depende mucho de ti. Hazte partícipe de él. No sólo lo asumas, sino que lo conformes.

Fr. Julián Pascual, ofmconv.

CELEBRACIÓ 800 ANYS DE L'OFS A MALLORCA

Coincidint amb la festa de Santa Isabel d'Hongria, patrona de l'Orde Franciscà Secular, la fraternitat de terciàries de Maó (Menorca) va celebrar el vuitè centenari de la fundació de dit orde. Per aquest motiu una comissió formada per dotze membres de la família franciscana de Mallorca es van traslladar fins a l'illa germana per tal de compartir tots plegats una jornada de veritable fraternitat i poder-se afegir a la celebració d'acció de gràcies. Aplegats tots que foren, amb autocar, es dirigiren al santuari diocesà de la Mare de Déu del Toro amb l'objectiu de començar

pregant als peus de Maria. Seguidament el grup prosseguí el seu itinerari cap al poble de Ferreries per tal de fer memòria del beat franciscà-caputxí Àngel de Ferreries, mort durant la Guerra Civil Espanyola. Com en tantes altres ocasions ens acollí la seva neboda, la Sra. Catalina Cardona. Aprofitant la visita a la parròquia de Sant Bartomeu, aprofitarem per venerar el sepulcre i les relíquies del Beat Joan Huguet.

Cap a migdia, de retorn a la ciutat a Maó, es visità la parròquia de Santa Maria, es compartí el dinar magníficament parat per les germanes terciàries del mateix lloc i una estona de fraternal esbarjo. A les quatre del capvespre els terciaris d'ambdues procedències es concentraren a l'església parroquial de Sant Francesc, antic convent franciscà de Jesús. Allí, de la ma del seu rector i assistent espiritual de l'OFS de Maó, mossèn Llorenç Sales, vam conèixer la història i les particularitats del monumental edifici que domina bona part de la zona portuària.

A les 17:30h, i seguint l'establert en el programa, tot el grup es traslladà al monestir de les Concepcionistes Franciscanes per celebrar la missa solemne en acció de gràcies per aquest centenari. Presidí mossèn Sales, el mateix assistent espiritual i hiconcelebraren diversos franciscans vinguts de Mallorca: Fra Jaume Puigserver, TOR, assistent provincial de la OFS de Balears, els caputxins Fra Mateu Sanclimens i Fra Stephen Baskar, i el prevere terciari

mossèn Baltasar Amengual. El cor de monges del dit monestir anava al capdavant del cant litúrgic. Al finalitzar la celebració, es donaren les gràcies a totes les persones que havien fet possible aquell aniversari tan important i es tingué un record afectuós envers els terciaris i els frares que, durant segles i arreu de l'illa de Menorca, han mantingut enceses les llànties del Terç Orde Franciscà.

Jordi Llabres,ofs

Reportatge fotogràfic de la Celebració a la Basílica de sant Francesc, a Palma, el dia 23 d'octubre 2021, any commemoratiu del 800 Centenari de la Regla OFS.

L'ADMISSIÓ A L'ORDE

Pau i bé, germans,

El passat 21 de novembre, a la fraternitat de Sabadell, vam celebrar la meva admissió a l'Orde Franciscà secular. Tot i que es tracta d'un ritus de caràcter privat vàrem decidir fer-lo públic aprofitant la celebració de Santa Isabel d'Hongria; és una bona ocasió per donar-nos a conèixer als feligresos de la parròquia i penso que val la pena compartir la bellesa d'aquests rituals i la càrrega simbòlica que contenen. M'emociona recordar l'ambient de l'església quinze minuts abans de l'inici: l'altar bellament engalanat amb flors, les ofrenes preparades com mai, els germans de l'orde i fra Manel atrafegats amunt i avall, disposant-ho tot amb una cura i dedicació amorosa. Sé que no va ser encara la tan desitjada professió, però per a mi significa talment com si ho hagués estat, perquè la certesa que aquest és el camí i el compromís de seguir-lo romanen fermes al meu interior. Intento esbrinar com se'n podria dir, d'aquest convenciment: crida, inspiració...en tot cas és un retorn als orígens, des d'aquell primer encontre innocent, en la infantesa, amb les Floretes de Sant Francesc, per continuar des del punt on mica en mica em vaig anar allunyant. Han passat molts anys però suposo que no és mai tard per reprendre la ruta, conscient que vaig carregada amb tot allò de bo i no tan bo que la meva motxilla vital ha anat acumulant. Segueixo el meu període de formació (que no s'acabarà pas amb la professió), amb una pregària de Sant Francesc, que en aquest moment em resulta especialment adient.

Núria Plans,ofs

**Oh alt i gloriós Déu!
il·lumina les tenebres del meu cor.
I dóna'm fe recta,
esperança certa i caritat perfecta,
sentit i coneixement, Senyor,
perquè compleixi el teu sant i veraç
manament.
Amén.**

FESTIVITAT DE SANTA ISABEL D'HONGRIA, D'ARENYS DE MAR

Com cada tercer diumenge de mes, la Fraternitat d'Arenys de Mar el 21 de novembre proppassat celebràvem la Festivitat de Santa Isabel d'Hongria, Patrona de l'OFS.

A les 9:00 h. Iniciàvem la jornada amb la Pregària al davant del Santíssim exposat.

A les 9:30 h. Assemblea (Tema: El poder de les virtuts, presentat per fra Òscar Bernaus), i participat amb diverses intervencions per part de diversos membres de la fraternitat.

A les 11:00 h. Santa Missa, en la qual tingué lloc la Professió solemne de Josep Buendia i primera professió de Martí Santiago i de Tomàs Abad, que tots felicitem i a qui donem l'enhonorabona.

A les 13:30 h. Res de Sexta, al cor de l'església, amb tota la comunitat.

A les 14:00 h. Tingué lloc el dinar de germanor confraternitzant amb la comunitat del primer orde. Crema de pèsols i dues grans paelles d'arròs "mar i muntanya" preparades per dos germans de la fraternitat (José i Antoni), pastís de Kènia (fra Francis), fruita, i "Robiols de cabell d'àngel, postres del Paradís – Mallorca (fra Climent). Cafè i tisanes.

Les taules una mica més separades a causa del Covid-19, però amb bona i amistosa conversa. Una jornada de germanor que hem compartit fraternitat, comunitat i familiars dels professats, amb alegria franciscana, i que agraïm al Bon Déu.

Benet Coll, ofs

¡QUIÓ, NINO...! ¡VÓLVETE UN ZAGAL!

Sí. Inicio l'article amb una expressió espontània, sorgida del cor, en el dialecte que utilitzo quan em trobo amb la meva gent, la gent de la meva terra. L'expressió no és meva. Em vaig trobar amb un company abans de Nadal i em va ajudar moltíssim a redescobrir quelcom que del Nadal, amb l'adulesa, se m'estava escapant i s'havia rovellat del tot. Ell és un bon cristià i coincidim amb la vivència de la fe. Jo li comentava la tristor que em produïen els actuals Nadals i el record i la nostàlgia que sentia per com els havia viscut al meu poble quan era un infant. Possiblement una mica mitificats. S'hi escau.

És un baturro amb el qui m'entenc. És dels meus i jo sóc dels seus. Noblot, brutot, espontani, sincer, tossut... I ha estat ell qui m'ha fet recuperar la infantesa. Us escric passats ja la Nit i el dia de Nadal, per tant, tinc la perspectiva que ell em marcà. Em tallà d'arrel. Em digué: *"Eso que tu'ices son tonturas y tontezas... pocasustanciera". ¿Porque no te miras la Navidá con la ilusión que te la mirabas de zagal? La vias d'otra manera. Estate po'las cosetas piquiñas. Miáte los pequeños detalles. Mià a los que tiés de lau. Estate por los ojos d'ellos. Estate con los que la pasaran y viviran con tú que, a más, l'hacen con tú. ¡Quió, nino... vólvete un zagal! En Navidá no se puede tener talento, porque Dios también l'ha perdido el talento. Y este año, a más, viene con covid.*

Vaig començar a rememorar moments. Era a la sagristia de l'església del convent. El Genís deia que calia fer la corona d'advent. Deuria ser el diumenge de Crist Rei o l'anterior. Aleshores irrompí amb una rauxa espartana l'Adelayda, la Ministra del la Tercera Orde a Lleida. Ella faria la corona d'Advent. Ho digué amb una força que qualsevol li deia que no. El Genís i jo varem callar. Va ser bellíssima la corona d'Advent. Bella per les mans de l'Adelayda però "íssima" per la il·lusió que hi posà. Ella volia preparar els camins al Senyor aquest Nadal, tal qual Joan el Baptista.

L'any passat no teníem pessebre. Ho agraïm al covid. Enguany el Josep i la Montse, terciaris i pessebristes, tenien ganes boges de fer pessebre, tenien "mono de pessebre". Il·lússió. Es veia i ho transmetien. Tres mesos abans, en el seu taller, ja estaven esbossant el pessebre. L'Antonio, també pessebrista i mestre, ja no els acompanya, la condició física ja no li permet i va trucar per dir-nos: "Aviseu-me que he de venir a criticar, que és "lo" meu!". I a fe de món que ho ha fet. I amb goig i alegria. Un pessebre descomunal, preciós. Molta mestria, però per damunt del saber-ho fer, molt cor franciscà. Totalment cor i el cor ha arribat on les mans no arriben. Vosaltres mateixos ho podeu veure. Estarà fins a la Candelera en el nostre santuari.

La il·lusió de la Carme pel cant de la Sibil·la. Bing Crosby diu a "Las campanas de Santa Maria" que no hi ha Nadal sense "Santa Nit" i "Adeste fideles". La Carme diu que no hi ha Nadal sense la Sibil·la cantada al frarets. Venia, quasi reptant, convascent de mitja grip, refredada com un gat moll al Polo Nort. Ningú no sap d'on sortí la veu però... Per primera vegada des de que la canta, i ja fa dos dècades tret de l'any passat, la gent trencà el silenci previ a la Missa del Gall amb una ovació que esquerdava les voltes de l'església. Emocionada diu que no sap com ho va fer, però ho va fer com mai ho havia fet. Eren les seves ganes de fer-ho.

El Josep és el nostre escolanet. Va començar que amb el cap no arribava a l'altar. Ara ja sobrepassa un pam al Guardià del convent que es qui presideix la Missa. Només amb el goig i satisfacció que hi va posar preparant l'Eucaristia, les estones dedicades amb plena alegria, com si de Greccio es tractés.

La Maria i la Pilar, terceroles franciscanes, ja no poden venir. L'edat i la salut ja fa temps que les afecten. Però vingué el Pepe, el gendre de la Maria, amb la Marta la seva filla i neta de la Maria. Va ser com tornar-me a trobar a l'església amb la Maria i la Pilar, dos de les dones més importants en la meua vida franciscana i que han posat de la seva part per a forjar-me com a frare. No ho esperava però fou així.

Tenim el costum d'entronitzar el Nen Jesús, al inici de la Missa del Gall, en el lloc preparat. Ho solem fer amb algú que faci de madrina. Una nena, una padrina, una noia... Amb en Genís, enguany, era el dissabte abans del diumenge de Crist Rei, estava la Mª Àngels amb el seu marit a la sagristia. El Genís i jo ens vàrem mirar i ens entenguérem només amb la mirada. En Genís assentí i jo li vaig dir a la Mª Àngels si volia ser madrina del Nen Jesús. Se li encengueren els ulls com espurnes de foguera de revetlla. Ens va abraçar als dos, que dic abraçar, ens va fer cruixir l'espina. Dos setmanes després ens explicava que s'estava fent un vestit per a l'ocasió. Se'l feia ella mateixa. Va buscar els complements que considerava imprescindibles i jo li vaig dir que si no en feia un gra massa. Ella em respongué amb els ulls vermells com un perdigot i humits com la boira de Lleida: "¡Seré la padrineta del Nen Jesús! ¡Seré qui el portarà a la comunitat i seré jo qui l'entregui!". Quan la vàrem veure, tota la concurrència quedarem astorats. Anava com per assistir a la llotja de l'Scala de Milà, a sopar amb Joe Biden al Capitoli o a una reunió de monarquies històriques d'arreu del món. No m'hauria fet res sortir pels carrers de Lleida perquè m'haguessin vist amb ella anar de bracet. Quan s'acaba la Missa em diu l'escolanet, amb picardia i sentit de l'humor: "La Mª Àngels s'ha passat l'estona plorant".

I jo puc dir que ja no hi ha Nadals com els d'abans? Les coses grans només es poden veure amb els ulls del cor. I jo agraeixo a tots els qui me'ls han obert perquè ho han fet amb nom de Jesús al Pessebre. I ara sí que poso pessebre amb majúscula. I ells no ho feien per obrir-me'ls. Era perquè el Nen Jesús encara desvetlla els petits cors.

Estic content perquè algú m'ha fet nen una altra vegada i com que dels qui són com infants és el Regne del Cel, aquests any me l'ha sentit més a prop.

"Có, paisano... Gràcias. Sin tu no l'hubiá lograu"

*¿Que seria d'un baturrico, sin la cabecica atada,
si aún tuiéndola sujeta 'ice las cosas tan claras?*

Fra Joaquim Recasens, ofm

EN LA TEVA LLUM

DAVID JOU
poemes
SOR ISAURA
fotografies

En la teva llum

En tu luz

VIENA
EDICIONS

Aquest és un projecte artístic que uneix fotografia i poesia. Aplega seixanta fotografies de sor Isaura, i trenta poemes en català i trenta proses poètiques en castellà de David Jou. Dues mirades, des d'òptiques artístiques diferents, que conflueixen en l'art i en la contemplació de la bellesa, en què el cosmos, la lluna, les estrelles, les plantes i les flors ens parlen de la presència de Déu.

Presentació al Monestir de Pedralbes dia 25 a les 18h.

CAPÍTULO INTERNACIONAL DE LA ORDEN FRANCISCANA SECULAR

Los capitulares reeligen al ministro general, eligen al nuevo viceministro general y a los consejeros de área

Tibor Kauser, OFS, de Hungría
ha sido reelegido ministro general
de la Orden Franciscana Seglar.
Ahora comienza su segundo mandato de
seis años.

Mary Stronach, OFS, de los Estados
Unidos de América es la nueva
viceministra general.
Mary es una exconsejera internacional
de EE. UU. Que ha estado sirviendo en
la Presidencia de la Orden como
intérprete y como miembro de la
Comisión de Formación.

Fueron elegidos durante el Capítulo General de la Orden en Roma, Italia, celebrado del 13 al 20 de noviembre de 2021. Fueron elegidos siete consejeros de la Presidencia que prestan servicios en diferentes áreas del mundo, además de un consejero de la Presidencia que representa a la juventud franciscana (JuFra). Son:

La nueva Presidencia del CIOFS fue confirmada por el presidente de la sesión electiva, el P. Massimo Fussarelli, ministro general OFM, durante la

celebración de una misa de acción de gracias en la Basílica de San Sebastián de Roma.

El capítulo aprueba el presupuesto para los próximos tres años.

El capítulo aprueba los nuevos estatutos internacionales del CIOFS '**ad experimentum**', durante los próximos tres años, se evaluará su aplicación práctica antes de tomar una decisión final en el próximo Capítulo General.

JORNADAS DE FORMACIÓN

22 de Enero de 2022 a las 10:00h.

“Ética y Moral cristiana: la eutanasia” Por Margarita Bofarull

- **PRESENCIAL:** Sala IFAC del Santuario de Pádua de Barcelona C/ Santaló, 80. Barcelona
- **ONLINE:** Inscribirse en el correo: formacionofsnacional@yahoo.es (es obligatorio inscribirse, se hará por la plataforma Zoom)
- **ORGANIZA Y COORDINA:** OFS CATALUNYA y OFS ESPAÑA.

Margarita Bofarull Buñuel nació en Barcelona. Religiosa de la Sociedad del Sagrado Corazón. Ha sido provincial de la provincia de España Norte de 2005 a 2011.

Vicepresidenta de CONFER de 2009-20013

Licenciada en teología por la Facultad de Teología de Cataluña (1985)

Ha ejercido como médico en distintos ambulatorios, hospitales y centros de salud de Barcelona y de Ayaviri (altiplano Perú)

Presidenta Instituto Borja de Bioética-Universidad Ramon Llull.

Profesora de la Facultad de Teología de Cataluña y de la Universidad José Simeón Cañas (UCA) de El Salvador, Centroamérica.

Presidenta CEA Hospital san Juan de Dios Esplugues (Barcelona)

Miembro Ordinario de la Pontificia Academia por la Vida del Vaticano.

PARA PARTICIPAR ONLINE ES NECESARIO RELLENAR FICHA DE INSCRIPCIÓN (número limitado)

FECHA TOPE DE ENVÍO 18 DE ENERO

AGENDA

1 de gener 2022, Octava de Nadal, **Santa Maria, Mare de Déu.**

2 de gener, 1er diumenge.

6 de gener, Epifania del Senyor.

8 de gener, **Trobada Fraterna - “El Déu amagat en l’ experiència”**- 10h. Pregària, 10,30h El Déu amagat en l’ experiència” per Josep Otón, 11,30h descans, 12h Testimonis: Iván Audino, Marina Ginebra, Pau Matheu, 13h Eucaristia. Lloc: Santuaria de la Mare de Déu de Pompeia, Diagonal 450 (Església) Barcelona.

9 de gener, 2n. diumenge. 9h. Trobada Fraternitat de Pompeia.

11 de gener, Pregària Interfranciscana a les 19,30h sobre l’ Encíclica “Fratelli tutti”, preparat per Germanes de Sant Francesc, 3 er capítol, a les Franciscanes Missioneres de la Immaculada, Pl. Universitat 2, Barcelona.

16 de gener, 3er. diumenge.

20 de gener, **Literatura, Art i Cristianisme V**, 20 h. Conferència “J.H.Newman” per Alfons Garrigós, al Santuari de Pompeia, Diagonal 450, de forma presencial i telemàtica.

22 de gener, 10h. Trobada de Formació. “Ètica y moral cristiana: La eutanàsia” per Gna. Margarita Bofarull. Als Franciscans de Sant Antoni de Pàdua, carrer Santaló 80 de Barcelona. De forma presencial i telemàtica. Programa adjunt.

23 de gener, 4art diumenge.

25 de gener, 18h, Presentació llibre “En la teva llum” de David Jou i Sor Isaura. En el Monestir de Pedralbes.

30 de gener, 5er diumenge.

Redacció:

O.F.S. Provincial de Catalunya, Diagonal 450, 08006 - Barcelona,

Tel 635612431 ofmcatalunya@outlook.es